

Když mi před lety kamarád řekl, že má v plánu rozjet malosériovou výrobu rezinových stavebnic a jako první že chce vytvořit model nakladače KN-251, vzal jsem to jako dobrý nápad, ve kterém jsem ho podpořil. Poté následovalo z jeho strany shánění podkladů, výrobní dokumentace, z mé strany měření částí reálného stroje. Po nějaké době mám na stole výsledek snažení, rezinový model KN.

V kartonové krabici, na které je fotka reálného stroje, je přes 200 velmi pěkně odlitých a hodně detailních dílů bez jakýchkoliv bublinek, na které jsem si u rezinových stavebnic i doplňků už tak nějak zvykl. Dále jsou tam 3 planžety kovových dílů. Jedna tloušťky 0,16mm velikosti cca A4, druhá tloušťky 0,3mm trochu menší a jedna malá tloušťky 0,16mm. Dál zde najdeme folii na okna se šablonkou, měděné trubičky různých průměrů, gumové hadičky různých průměrů, měděné lanko a měděné čtvercové profily. Dále obtiskový arch a samozřejmě přehledný stavební návod, který má 27 stran velikosti A4. Návod je díky své velikosti přehledný a během stavby upozorňuje na možnost volby toho konkrétního stroje. V několika případech je zvoleno měřítko obrázku 1:1 k modelu pro snazší práci, jako třeba v případě rozmístění zubů na lopatě. Odpadá tak rozměrování a šance na nerovnoměrně rozmístěné zuby je minimální. V krabici je také DVD, na kterém je již zmiňovaný návod v el. podobě a dost fotek reálného stroje různých provozovatelů. Stavitelům ale doporučuji prolézt a nafotit velkým množstvím fotek konkrétní stroj.

Stavebnice umožňuje postavení několika variant stroje. Vojenskou verzi v různých variantách (s ochranným rámem, bez něho a také „ex“ vojenské stroje nyní sloužící např. u hasičských záchranných útvarů) a civilní verzi.

Stavba jako taková je velmi příjemnou záležitostí, ale jak je psáno v návodu – pro zkušené modeláře. Jednotlivé díly jsou odlity tak, aby jejich odstraňování z nálitky nebylo složité a aby nedošlo k poškození dílu samotného. Díly jsou velmi pěkné, ty co mají být tenké jsou tenké, nechybí ani různé nálitky, nápisy jako jsou na reálné předloze. Díly do sebe zapadají, bylo jen pár nepřesností, ale nic, co by nespravil profil. Na některých dílech byl trochu znát rastr z 3D tiskárny, ale nic vážného co by neodstranil smirkový papír. Dále jsou některé části zjednodušené, třeba spodek motoru nebo olejová vana. Tato partie ale není po sestavení modelu vidět. V případě, že to tam modelář chce mít, je tam solidní základ, na kterém to jde postavit. Model jde postavit „plně funkční“, tím myslím zadní kyvnou nápravu, funkční kloub lámání nakladače včetně kardanu a v neposlední řadě kompletně funkční výložník s otevírací lopatou. Jen je potřeba vrtákem prohloubit pístnice, aby se dovnitř vešly bez problémů písty, které je potřeba také zkrátit na požadovanou délku. Během stavby je potřeba neustále sledovat geometrii výložníku. Při velkém množství pohyblivých částí, a to i když nezůstávají pohyblivé, není žádný problém něco malinko slepit mimo osu a to se na závěr při kompletaci projeví špatným lícováním, nebo křivě osazenou lopatou.

Při stavbě záleží v podstatě pouze na staviteli, jak moc chce mít model přesný se vzorem. Stavebnice je hodně detailní, ale já jsem na ní dodělával různé agregáty na převodovce, rozvody vzduchu, rozvody hydrauliky apod. Je to dost piplavá práce, ale model to oživí. Na uvedené rozvody jsem nepoužíval materiál ze stavebnice, ale měděné drátky různých průměrů. Dále doporučuji koupit od MENGu hlavy šroubů a ty doplnit podle fotek na model, taktéž ho to oživí. Já jsem též použil od MENGu PET lahev, která je pohozená v kabině. V kabině v rozích u předního skla je i v reálu dost místa na různé věci, nářadí apod. Já tam pohodil již zmiňovanou petku, zmačkaný hadr, krabičku cigaret, staženou z netu, a nějaká lejstra od PlusModel. Jak jsem psal výše, doporučuji na detailování použít hodně fotek konkrétní předlohy, protože „lidová tvořivost“ obsluh je různá a prakticky neexistují dva stejné nakladače.

Předlohou pro můj model je stroj od dnes již neexistujícího 152. záchranného praporu Rakovník, s ochranným rámem, vnějším filtrem nasávaného vzduchu do motoru. Stroj představuje stav po provedené GO, krátce nasazený ve službě. Je zbarven barvou používanou v ČSLA i dnes v AČR, Khaki 5450, kterou jsem si barbarsky odlil do lahvičky z 9kg plechovky, lehce přestříknuto matným lakem Revell, pošpiněné pigmenty SIRAHOBBY a lehce zablácené blátem za zahrádky, několikrát odstředěným a smíchaným s disperzí aplikované kartáčkem na zuby (ne, na zuby už ho nepoužívám). Při nanášení obtisků jsem zjistil nepříjemnou věc a to, že znaky CO nemají bílý podklad, takže je před nanesením potřeba podstříknout bíle. Jinak je práce s obtisky parádní, mají prima sůtisk, jsou tenké a spolupracují s Mr.Softer od Gunze. Na „chromované“ díly jsem použil někde samolepku co se tváří jako chrom a někde barvu ALCLAD II. Kdybych si více pohrál se podkladem pod Alclad, nebyl by poznat rozdíl mezi samolepkou a barvou.

Co říci závěrem? Jak jsem psal v úvodu. Zatím nejlepší rezinová stavebnice, co jsem měl v rukách. Přesná, detailní, čisté odlitky. Ale vhodná jen pro zkušené, kdo má už s rezinem nějaké zkušenosti vzhledem ke složitosti stroje. Ne každý si ji asi pořídí, přeci jen to není tank ani OT, ale pro srdcaře je to parádní volba, která oživí vitrínu i přehlídková mola. A představa, že je nakladač celý v červené... praštit to do očí nejen barvou, ale i tím, že je takovýto model neokoukaný.